

Türkiye – Almanya gerilimi nereye varır

01.09.2017

Türkiye ile Almanya arasında yaşanan diplomatik gerilim, bunun ticarete, turizme, güvenliğe ve toplumsal yaşama etkileri konusundaki çalışmaların önemini bir kez daha gündeme getirdi. Almanya'nın kısa süre önce İncirlik Üssü'ndeki askerlerini Türkiye'den çekip, Ürdün'deki El Azrak Üssü'nde konuşlandırması da bu gerilimin yansıması. Siyasi gerilime rağmen, ekonomik ilişkilerde kopma olmaz. Nedenini açıklamak için, öncelikle bir anket sonucunu paylaşalım: Birkaç yıl önce Gallup tarafından yapılan anket, Türklerin yabancı ülkeler arasında en çok Almanya'yı (yüzde 48,9) desteklediklerini ortaya koymuştu. Ankette ABD'ye destek yüzde 34, İngiltere'ye destek yüzde 33.7, Rusya'ya destek yüzde 25.8 çıkmıştı. Muhtemelen 15 Temmuz emperyalizm destekli FETÖ'cü darbe girişimi sonrasında yaşananlar, ABD ve Almanya'ya yönelik desteği aşağı çekmiştir. Ancak belirtmek gerekir, Almanya'nın Türkiye'nin en büyük dış ticaret ortağı oluşu, Türkiye'deki yatırımlarının hacmi, Türkiye'de sanayide, ekonomide, siyasette, bürokraside, eğitim kurumlarında, sivil toplum kuruluşları, tarikat ve cemaatler üzerindeki etkisi, dünyadaki en kalabalık Türk diasporasının Almanya'da oluşu (3.4 milyon), Türkiye – Almanya ilişkileri üzerinde daha kapsamlı düşünmeyi gerektiriyor.

Türkiye'yi yöneten siyasi akıl, her ne kadar Almanya'yı **“hasbelkader zengin olmuş bir ülke”** olarak nitelese de Almanya; dünyada sanayi, teknoloji, üretim denince akla ilk gelen ülkelerdendir. İki büyük dünya savaşından da mağlup çıkan Almanya; sanayi toplumu, sanayi kültürü, sanayi disiplini, bilgi ve teknolojiye dayalı ekonomiyi hayata geçirmeyi başarmıştır. 3.5 trilyon dolarlık ekonomisiyle büyük güçtür. Hem bütçe fazlası, hem dış ticaret fazlası verir. Ancak ekonomik güç olduğu ölçekte, siyasi ve askeri güç değildir. Son yıllarda işte bu açığını kapatmaya çalışmaktadır. Güçlü bir istihbarat ağı vardır. Alman vakıflarının Türkiye'deki faaliyetleri buna örnektir. Bu konuda, rahmetle andığımız değerli dostum Necip Hablemitoğlu'nun çalışmaları önemli bilgiler içerir.

ALMANYA'NIN KÜRESEL GÜÇ OLMA ÇABASI

Vurgulamakta yarar var; kamuoyunun bir başka ülke hakkındaki yaklaşımı, diplomatik yönelimde belli bir etkiye sahip olsa da, belirleyici olmayabilir. Son toplamda sözü ekonomik, politik ilişkiler söyler. Coğrafya çok etkilidir. Stratejik öncelik, jeopolitik önem, ortak çıkarlar, benzer tehdit algıları hesaba katılır. Misal; ABD'de yapılan bir ankette, Cumhuriyetçi seçmenler arasında en yakın müttefikler olarak Avustralya, Kanada ve İngiltere ilk üçte çıkmıştı. Demokrat seçmenler ise sıralamayı İngiltere, Kanada, Fransa ve Avustralya şeklinde yapmışlardı. Yani; ABD'nin dünya üzerindeki iki stratejik müttefiki olan İngiltere ve İsrail, listelerin başında yoklardı. İsrail; Demokrat seçmenlerin müttefik olarak gördükleri ülkeler listesinde 28. sıradaydı. Cumhuriyetçi seçmenlerin listesinde 5. sırada geliyordu. Türkiye ise Demokrat seçmenlerin müttefik listesinde 64., Cumhuriyetçi seçmenlerinkinde 67. olmuştu. Sputnik Haber Ajansı'nın **“Görüşler”** kapsamında yaptırdığı ankette de, Avrupalıların çoğu, Avrupa'nın dış tehditlere karşı korunması için ABD ve NATO'ya ihtiyaç olduğunu açıklamışlardı. ABD'de böyle düşünenlerin oranı yüzde 48'i bulmuştu.

Türkiye – Almanya gerilimi, iki ülke ilişkilerindeki sorunların yanında, Almanya'nın küresel güç olma adımlarıyla birlikte düşünülmeli. Şöyle ki; Almanya uzun zamandır ABD'yle yan oturuyor. Araları şeker renk. ABD'nin İran, Irak, Suriye, Libya, Afganistan, Ukrayna – Kırım politikalarına tam uyum göstermiyor. İki ülkenin istihbarat örgütü de, karşı tarafın liderlerini

dinledi. Bunu da açıkça ilan ettiler. ABD, Alman otomotiv devi Volkswagen'e 2.8 milyar dolar ceza kesti, emisyon skandalı nedeniyle. AB (yani Almanya) ise ABD'nin teknoloji devi Apple şirketine 13 milyar Avro vergi cezası kesti. AB, ayrıca McDonalds, Intel ve Microsoft'a da yüklü miktarda ceza yazdı.

ABD – Almanya restleşmesi, NATO bütçesine yapılması gereken katkı konusunda da sürüyor. ABD, sürekli **“NATO için pamuk eller cebe”** diyor. ABD Savunma Bakanı James Mattis'in sözleri şöyleydi: **“ABD'li vergi mükellefleri, Batı'nın değerlerini savunmak için artık orantısız bir pay üstlenemez. Amerikalılar, sizin çocuklarınızın gelecekteki güvenliğine, sizden daha fazla önem veremez. Halklarınız, ABD'nin NATO ittifakına olan taahhütlerini azalttığını görmek istemiyorsa, her bir başkent için ortak savunmamıza verdiği desteği göstermesi gerekiyor”**. (“NATO'ya ABD ultimatomu: Güvencesiz kalırsınız”, Aydınlik, 17. 02. 2017). ABD'nin bu çıkışına Almanya'nın yanıtı, ortak Avrupa ordusu için bütçe ve hazırlıkları artırmak oldu. ABD Başkanı Trump ile ilk buluşmasında tokalaşma krizi yaşayan Almanya Başbakanı Merkel, AB ülkelerine **“Güvenlik ve savunma işbirliğini geliştirelim. ABD'nin, AB ile işbirliği için sonsuz garanti yok. ABD desteğine bel bağlamak saflık olur. AB'nin dünya sahnesinde daha çok sorumluluk alması gerekir”** dedi.

ALMANYA, ABD, RUSYA ARASINDA KALAN ÜLKE

NATO üyelerinin, gayrisafi yurtiçi hasılanın (GSYİH) en az yüzde 2'sini savunma harcamalarına ayırmasını isteyen ABD'ye, Almanya karşı çıkıyor. Nisan 2017'de, Alman Savunma Bakanı Sigmar Gabriel, hem de Brüksel'deki NATO Zirvesi'nde şöyle dedi: **“Her yıl yüzde 2'ye denk gelen 70 milyar avroluk askeri harcama yapmamız gerçeklikle alakasız ve saçma. Almanya'da bu hedefe ulaşılabileceğine inanan ya da ulaşmayı isteyen tek bir siyasetçi bulamazsınız. Yılda 70 milyar avro harcamak için alacağımız uçak gemilerini nereye koyacağımızı bilemiyorum. Başka bir ülke Almanya'ya kaç para harcayacağını dikte edemez”**. (“Trump'a Berlin 'hayır'”, Cumhuriyet, 01. 04. 2017).

Almanya, Rusya ile yakın ilişkilere sahip. Rus doğalgazına bağımlı. Rusya'ya, Ukrayna sorunu nedeniyle ABD ve AB öncülüğünde konulan ambargonun, dönüp Avrupa ekonomisini de vurduğunu biliyor. Türkiye'nin ABD'yle arasının açılmasından memnun görünüyor. Rusya, Almanya'nın ABD ile yaşadığı gerilime seviniyor. Türkiye'nin ABD'yle arasının açılmasını da ilgiyle izliyor. Ama Türkiye'nin, NATO ve ABD bağımlılığının yapısal olduğunun, kısa sürede değişmeyeceğinin bilincinde. O nedenle Türkiye'ye tam olarak güvenmiyor. ABD ve NATO'dan mümkün olduğu kadar kopmuş bir Türkiye istiyor. Ama siyasal İslamcı, yeni Osmanlıcı zihniyetle yol yürünemeyeceğini görüyor. Bunu en çok gördüğü alan da Suriye meselesi.

Sözün özü: İktisadi bağımsızlığı olmayan, üretim ekonomisi olamamış bir ülkenin, siyaseti, diplomasisi, ordusu dışa bağımlıdır. Atatürk'ün dediği gibi; **“İktisatsız istiklal olmaz”**.

Barış Doster

Odatv.com

Barış Doster

Diğer Yazıları

Tahran Zirvesi neleri gösterdi

09.09.2018

ABD, Ortadoğu'da bunları göremedi

02.09.2018

Tarihten ders çıkarmanın önemi

18.08.2018

ABD, İran'a karşı kimleri kullanacak

06.08.2018

Batı ittifakındaki çatlak büyüyor

26.07.2018

Trump'ın başlattığı ticaret savaşları neyi gösteriyor

16.07.2018

Tüm Yazıları

Popüler Yazılar

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Mentş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşağı

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VIDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

